

INDEX RERUM,

Iteratum esse non monstratur, quod nescitur factum, Can. 16. dist. 1. de conf. I. 448 Jucundus presbyter, Can. 2. dist. 56. I. 77 Judas Patriarcha, Can. 8. dist. 36. I. 78 Judaeus nisi ad fidem accesserit, separatur ab uxore fidei, Can. 10. 28. q. 1. I. 370 christianus factus dedignandus non est, cap. 7. de rescrip. II. 5 Judeus potest habere adscriptitios, cap. 2. de Judeis. II. 235 Judaei legalibus sacramentis, non humanis praesumptionibus subjiciuntur, Can. 12. dist. 12. I. 12 Ecclesiam satisfaciunt pro decimis & oblationibus debitis, cap. 18. de usur. II. 250 ratione & mansuetudine provocandi, Can. 3. dist. 45. I. 58 liberam habeant observandi suas solennitates, celebrandique licentiam, d. Can. 3. dist. 45. I. 58 non possunt emere baptizatos, cap. 19. de Judaeis. II. 237 Judaei invitati non sunt baptizandi, nec sine iudicio puniendi, aut rebus suis spoliandi, vel in suis civitatibus molestandi, nec ipsorum cometeria violanda, vel eorum corpora exhumanda, cap. 9. de Judeis. II. 235 Judaei & Sarraceni habitu diverso à Christianis uti debent, cap. 15. de Jud. II. 236 publicis officiis praefici non debent, cap. 16. & 18. eod. tit. II. 237 in die Parasceves non habeant ostia vel fenestras apertas, cap. 4. de Jud. II. 235 octo mensibus inter catechumenes habeantur, Can. 93. dist. 4. de conf. I. 477 Judaei credentes biberunt sanguinem quem in cruce fuderunt, Can. 90. dist. 2. de conf. I. 464 ad usuras restituendas cogi possunt, cap. 12. & 18. de usur. II. 249 250 Judaei ad fidem conversi non sunt in bonis molestandi, cap. 2. de Jud. in Extr. II. 417 non sunt cogendi ad fidem, & conversi ab ea recedere non permittuntur, Can. 4. & 5. dist. 45. I. 58 novas synagogas erigere non possunt, sed veteres retinere, cap. 3. & 7. de Jud. II. 235 236 Judaei qui percellerint clericum, pena pecuniaria vel temporalis plecti possunt: & si puniri non possint, interdicitur illis commercium Christianorum donec satisfaciunt, cap. 14. de Judeis. II. 237 Judaeos non debemus persequi, sed Sarracenos, Can. 11. 23. q. 8. I. 328 Judaeis ad fidem venientibus, cum infideli nulla sit communio, Can. 12. 28. q. 1. I. 371 cum Judaeis nec manducandum, nec habitandum, nec ab eis medicamentum accipiendum, Can. 13. 28. q. 1. I. 311 Judex quis, Can. 1. 23. q. 2. I. 308 circumspiciat atque discretus motum animi sui ex argumentis & testimoniis, quae rei aptiora esse comperit, confirmabit, cap. 28. de test. & attest. II. 97 non est auctor sceleris homines vinciendo, Can. 30. 23. q. 5. I. 322 potest à partibus exigere juramentum malitiae, quoties viderit expedire, cap. 2. §. ult. de juram. calum. in 6. II. 306 petenti Apostolos dare debet, & si requisitus non tradat & procedit in causa, nihil agit, nisi appellationi sit renunciatum, cap. 4. & 6. de appel. in 6. II. 311 312 Judex, cap. 10. de verb. sign. II. 278 incidit in crimen suspitionis, de cujus domo vel accusator, vel testis produciatur, Can. 3. 4. q. 4. I. 187 ex officio debet providere ut solennitates debita in iudiciis ferventur, cap. 9. de jud. II. 71 debet judicare secundum decretalem juri communi consonam, at si dissona sit, superior consulitur, cap. 8. de fid. instrum. II. 104 ex officio potest usurarium ad usuras restituendas compellere, non obtinente juramento, cap. 13. de usur. II. 250 de qua re cognovit pronunciare debet, cap. 4. de caus. poss. & propr. II. 83 alterius criminis criminofus esse non potest, Can. 7. 3. q. 7. I. 182 propter contumaciam rei potest rem peccatum sequestrare, & ipsum contumacem in expensis

condemnare, quas propter contumaciam ipsius vel dolosam exceptionem, fecit actor, cap. 2. de dol. & cont. II. 88 aeternus illum reum non habet quem injuste iudex condemnat, cap. 1. de sent. & re judic. in 6. II. 309 appellentem & recedentem citare ulterius non tenetur, si in causa procedere velit, nisi forsitan appellationi renunciaret, cap. 2. de dol. & cont. in 6. II. 307 publicus, cap. 1. de immun. Eccl. II. 197 placitum vel hospitium sibi non vindicet in domibus Ecclesiarum, cap. 1. de immun. Eccl. II. 197 debet interdum aliquid severitati detrudere, cap. 11. de transact. II. 63 interior cognoscere non potest de re scienter per Papam confirmata, nisi confirmatio non teneatur, ut quia subreptitia, vel de re litigiosa, cap. 1. & 2. de confirm. util. vel inutil. II. 131 appellationis remittit appellentem, & causam ad priorem iudicem, nisi sibi confiteretur à gravamine vel iniusta sententia fuisse appellatum, cap. 38. de appel. II. 125 deputatus super executione sententiae admittere potest exceptionem fraudis, non tamen de toto negotio cognoscet, fed deferat ad superiorem, cap. 5. de sentent. & re judic. II. 117 non potest esse arbiter ejus rei de qua iudex est, Can. 2. 3. q. 7. I. 181 182 Judex à quo, non potest statuere terminum ad finiendam appellationem: quod si fecerit, intelligitur statuisse ad se praesentandum, cap. 50. de appel. II. 127 mittere debet examinatore discretum ad testes recipiendos, qui ad eum commodè venire non possunt, cap. 8. de test. & attest. II. 95 tam in ordinario iudicio, quam in extraordinario semper adhibeat publicam personam, aut duos viros idoneos qui fideliter universa iudicii acta conscribant, cap. 11. de probat. II. 94 usque ad prolationem sententiae debet universa firmari, cap. 10. de fide instr. II. 104 non semper ad unam speciem probationis applicat mentem suam, sed ex confessionibus, depositionibus, allegationibus, & aliis quae in ejus praesentia proponuntur, format animi sui motum, cap. 6. de renunc. II. 30 ut suspectus recusatus, potest alteri causam committere, cap. 27. de appel. II. 122 Judex ordinarius non debet iudicis delegati mandato resistere violenter, sed apud ipsum instare, ut differat eos in possessionem mittere, donec Papae rei veritas innoteat, cap. 8. de offic. & pot. jud. deleg. II. 47 recusatus statuit competens tempus arbitris ad finiendam causam, quo elapso si finita non fuerit, in principali procedit, cap. 2. de appel. in 6. II. 311 Judex cum agitur de usuris, potest in qualibet parte litis ex officio suo deicientibus probationibus exigere à partibus juramentum de veritate dicenda, cap. 32. de iurejurand. II. 111 debet cognoscere per seipsum in principio, medio, & fine, & antequam ferat sententiam, universa quae acta sunt in iudicio investigare debet diligenter, cap. 27. de offic. & pot. jud. deleg. II. 50 potest & debet interponere partes suas ad componendum, praeterquam in casibus in quibus iura non admittunt, ut super matrimonio, cap. 11. de transact. II. 63 à quo praefigit terminum appellanti, intra quem si non prosequitur, reatsumit jurisdictionem. Appellans vero prosequens, in expensis damnatur appellato hoc prosequenti, cap. 26. 27. 33. & 39. de appel. II. 123 124 providere debet maxime in causa matrimonii quod constitutus procuratorem gaudeat plena libertate, cap. 10. de procur. II. 65 delegatus ad receptionem testium, & executor ad providendum certae personae, licite subdelegat, si sint à Papa deputati, cap. un. de offic. deleg. in Clem. II. 356 quoties se relaturum pollicetur, illico litigatoribus apud acta consultationis exemplum edere tenetur, cap. 68. de appel. II. 131 suspectus ante propositam reculationem, recte vires suas alteri mandat: vel si super ea nondum sit pronunciatum, & ex consensu recusantis, potest committere: si pronunciatum, non

potest etiam consentiente recusatore, cap. 5. de offic. deleg. in 6. II. 299 ut privatus habens penè similem causam quam ut iudex habet, à iudicando removetur, cap. 18. de iudic. II. 73 appellantis iniquè appellentem ante sententiam remittere debet ad iudicem principalem, & in expensis condemnare, & hoc si principalis iudex non detulerit appellationi: sed si detulit, non fit remissio de necessitate, cap. 5. de appel. in 6. II. 315 etiam delegatus compellit actorem ad respondendum reo in causa reconventionis, & utramque causam ordine successivo simul auferat, & una sententia terminabit, cap. 1. de mut. pet. II. 77 debet studiosè agere ut promissa impleantur, cap. 3. de major. & ob. II. 59 si ante litem contestatam circa negotium principale aliquid innovat, vel diem assignatum praevenerit, licite appellatur, cap. 69. de appel. II. 131 in crimen occultum ferre sententiam non debet, Can. 20. 2. q. 1. I. 155 est appellatum à gravamine, illud revocans, potest in principali causa procedere, cap. 61. de appel. II. 129 contra conscientiam & iustitiam in gravamen partis alterius in iudicio quidquam faciens per gratiam vel per fordes, ab executione officii per annum suspenditur, & perpetuo in medio tempore fe divinis ingerat & in astinationem litis damnatur, cap. 1. de sent. & re jud. in 6. II. 309 extraordinarius, cap. 5. de transact. II. 62 Ecclesiasticus legum Ecclesiasticarum est administrator & civilium, non nisi civilis debet esse executor, Can. 30. 11. q. 1. I. 218 excommunicationem in scriptis proferat & causam excommunicationis expressè conscribat, propter quam excommunicatio proferatur: & exemplum scripture tradat intra mensem, si fuerit requisitus, cap. 1. de sent. excom. in 6. II. 339 compellit iudicem laicum repellere excommunicatos ab actibus iudicialibus, cap. 8. de sent. excom. in 6. II. 341 potest per viam denunciationis Evangelicae seu iudicialis, procedere contra quemlibet peccatorem, etiam laicum: maxime ratione perjurii vel pacis fractae, cap. 13. de iudic. in 6. II. 72 secularis cogi potest per iudicem Ecclesiasticum ordinarium loci, ut compellat mulierem servare juramentum quae juravit fe non contravenire alienationibus dotium & donationum propter nuptias, cap. 2. de iurejurand. in 6. II. 308 Judicis boni officium, Can. 4. 3. q. 7. I. 182 ordinarii examen, cap. 10. de rescrip. II. 5 officium ubicumque pro actione proponitur, litis contestationem postulat: alias ante & post ingressum non item, cap. 2. de offic. jud. II. 58 unus verbo credi non debet in causis, cap. 28. de test. & attest. II. 97 animus non semper ad unam probationis speciem inclinatur, cap. 14. de sentent. & re jud. II. 118 plerumque locum tenet, cujus ad locum vita non concordat: & alios ligatus solvit, Can. 88. 11. q. 3. I. 230 non est sine accusatore damnare, Can. 31. 23. q. 4. I. 314 nullus alterius iudicis, nisi sui sententia tenebitur ad damnabitur, Can. 1. 9. quaest. 2. I. 208 Iudici non licet vendere iustum iudicium, cap. 10. de vita & hon. cler. II. 134 innovata per iudicem post definitivam, à qua extitit appellatum, revocantur statim per iudicem appellationis: à post appellationem ante definitivam, non item: nisi de veritate constat, cap. 7. de app. in 6. II. 312 contra iudicem prorumpens, arbitrio superioris punitur, cap. 11. de penis. II. 267 ea quae sunt à iudice, si ad eum non spectant officium, viribus non subsistunt, cap. 26. de regul. iur. in 6. II. 348 periculum est coram iudice suspecto litigare, cap. 5. de except. II. 112 coram iudice à quo appellavi in una causa, possum in alia conveniri, nisi eum recusem ut suspectum,

ET VERBORUM.

suspectum, cap. 6. de appel. II. 121 Iudices esse non possunt suspecti, cap. 41. de appel. II. 125 Iudices Ecclesiastici & delegati gratis iudicare debent, nec exigere possunt decimam vel etiam quotam litis, etiam consuetudine permittente, cap. 10. de vita & hon. cler. II. 134 seculi enormia flagitia corripiant, Can. 39. 23. q. 5. I. 323 si de principali & exceptionibus praedicialibus simul cognoscunt, vel super principali lite non contestata testes recipiunt, licite ab eis appellatur, cap. 19. de iudic. II. 73 esse prohibentur quidam natura, alii lege, alii moribus, Can. 1. & 2. 3. q. 7. I. 183 seculares clericum compellentes ad debita etiam liquida solvenda, compelluntur desistere per Ecclesiasticos ordinarios, cap. 2. de for. comp. in 6. II. 305 clericum sine permissu pontificis per fe distringentes aut condemnantes, excommunicari debent, cap. 2. de for. comp. II. 74 alterius provincie non licet adire nisi per appellationem, Can. 16. & 17. 3. q. 6. I. 181 ab his quibus iudicandus est, quos iudices elegerit, Can. 4. 11. q. 1. I. 216 esse non possunt suspecti & inimici, Can. 15. 3. q. 5. I. 179 suos habet unaquaeque provincia, Can. 15. 3. q. 6. I. 181 Iudicium alii ordinarii, alii arbitrarii, Can. 33. 2. q. 6. I. 165 Iudicium suspectorum infidias declinare naturale est, Can. 15. 3. q. 5. I. 179 à iudicibus suae provinciae & non ab extraneis quilibet iudicari debet, Can. 2. 6. quaest. 3. I. 194 qui iudicibus obtemperare non vult, excommunicatur, Can. 19. 2. q. 6. I. 163 iudicandum est secundum leges, Can. 2. & 3. dist. 4. I. 3 de legibus cum instituantur, non cum instituta sunt, Can. 3. dist. 4. I. 306 Iudicandum nemo est praeproperè, id est non communiter neque conventus, Can. 6. 24. q. 3. I. 339 iudicanda aliqua prius non sunt, quam certis demonstrentur indicibus, Can. 11. 30. q. 5. I. 378 Iudicans iuste misericordiam cum iustitia servat, Can. 10. dist. 45. I. 59 iniquum est ut quisque de alio iudicare velit, & iudicari de se nolit, Can. 3. 32. quaest. 6. I. 389 Iudicare non potest gravatus criminibus, Can. 5. 3. q. 7. I. 182 Iudicet de alterius errore, qui non habet in seipso, quod condemnet, Can. 4. 3. q. 7. I. 182 nullum ante veram iustamque probationem iudicare aut damnare debemus, Can. 20. 2. q. 1. I. 155 nemo iniuste iudicet vel puniat, Can. 82. 11. q. 3. I. 229 Iudicialis auctoritas tanta est ut semper pro iudice praesumi debeat, donec contra ipsum aliquid legitime comprobetur, cap. 6. de renunc. II. 30 strepitus feriatibus debet conquiescere ob Dei reverentiam statutis, cap. 5. de feris. II. 81 Iudiciaria potestas hoc postulat, ut quod debet iudicare, discernat, Can. 1. dist. 6. de poen. I. 424 Iudicium, cap. 10. de verb. sign. II. 278 id venit in iudicium solum de quo actum est ut veniret, sed id non venit, de quo nominatum actum est ne veniret, cap. 3. de caus. poss. & propr. II. 83 humanum vitare nihil prodest, Can. 31. & 32. de poen. dist. 1. I. 398 sacrosanctae Sedis antistitis cuicumque licet eligere, Can. 35. 36. & 37. 11. q. 1. I. 219 Iudicium possessionum regi incumbit, cap. 7. qui fil. sint leg. II. 218 Iudicium nullum servetur, nisi rationabiliter habitum, Can. 7. 2. q. 1. I. 153 Iudicium iniustum regio metu vel iustis à iudicibus ordinatum non valet, Can. 8. 25. q. 1. I. 345 Iudicium aquae frigidae, cap. 8. de purg. can. II. 264

habitu contra Ecclesiam Sede vacante, non tenet, cap. 3. ne Sed. vacant. aliquid innov. II. 149 Iudicium humanum quatuor modis pervertitur, timore, cupiditate, odio, & amore, Can. 78. 11. q. 3. I. 229 pervertitur consanguinitate, amicitia, aut hostili odio, Can. 79. 11. q. 3. I. 229 Iudicium ferri candentis, cap. 3. de purgat. vulg. II. 266 Iudicium non est agendum inter virum & uxorem de conjugii neque de adulterii crimine, nisi post restitutionem, Can. 4. 33. q. 2. I. 393 restitutorium contra spoliatorem tantum competere dignoscitur, cap. 2. de ordin. cogn. II. 82 Episcopale nihil obest ab Imperatore postulare, Can. 11. 11. q. 1. I. 217 aliarum provinciarum non licet expetere, Can. 14. 3. q. 6. I. 180 qui iudicium refugit, de iustitia diffusus est, Can. 12. 11. q. 1. I. 217 in iudicio finium regundorum uterque actor est & reus, cap. 3. de prob. II. 92 in omni iudicio quatuor personae sint, Can. 1. 4. q. 4. I. 187 Iudicia tria, cap. 13. qui fil. sint leg. II. 219 Iudicia peregrina sunt inhibita, cap. 8. de purg. can. II. 264 Iudicia peregrina sunt submovenda, Can. 12. & 13. 2. q. 6. I. 180 Iudicatus officium, cap. 17. de elect. in 6. II. 291 Juliana vidua, cap. 38. de offic. del. II. 53 Julianus, Can. 3. dist. 15. I. 14 Julianus Episcopus, Can. 8. 12. q. 2. I. 237 Can. 26. 12. q. 2. I. 239 Julianus Diaconus Ecclesiae Stomenis, Can. 3. dist. 24. I. 33 Julius, Can. 26. 16. q. 7. I. 278 Julius Papa, Can. 9. dist. 16. I. 18 Can. 13. dist. 50. I. 65 inter Juramentum & locutionem fidelium nulla debet esse discretio, Can. 12. 22. q. 5. I. 306 calumnia in primo litis exordio subeant principales personae, cap. 1. de juram. cal. II. 79 tutum non est contra Juramentum suum venire, nisi vergat in meritum salutis aeternae, cap. 8. de iurejur. II. 107 principum Romanorum Romanae Ecclesiae praesentium, cap. un. de iurejur. in Clem. II. 356 Juramentum illicitum non est servandum, Can. 18. 22. q. 4. I. 302 Juramentum illicitum multis modis, Can. 23. 22. q. 4. I. 303 quo malum incaute promittitur, non est servandum, Can. 16. 22. q. 4. I. 302 Juramentum à sacerdotibus non est exigendum nisi pro fide recta, Can. 1. 2. q. 5. I. 158 à iudice delatum, nisi iusta de causa non potest reculari, delatum à parte, reculari potest licite & referri, nisi sit actio famosa, cap. 36. de iurejur. II. 111 in praedictum juris superioris non est servandum, cap. 19. de iurejur. II. 109 recipiens de novo censu persolvendo, cogitur iuramentum absolovere, cap. 12. de censib. II. 188 contra Juramentum periculosum est venire, cap. 10. de sponsal. II. 201 generale debet intelligi, si fieri potest, ut non obviet juri, alias non obligat tanquam temerarium, cap. 21. de iurejur. II. 107 eorum qui ad provincias regendas accedunt, Can. 26. 1. q. 7. I. 152 praesumptione faciente pro appellante, sibi non debet deferri, nisi iudici videatur, cap. 3. de testibus in 6. II. 307 praesentium contra bonos mores non est obligatorium, cap. 58. de reg. iur. in 6. II. 349 à prelato praesentium de non repetendis Ecclesiae rebus, nullum est, cap. 2. de iurejur. II. 107 non est vinculum iniquitatis, cap. 1. de iurejur. in 6. II. 308 vinculum iniquitatis esse non debet, cap. 1. de confus. in 6. II. 287 de uluris solvendis relaxari potest, cap. 1. de iurejur. II. 107 accusatoris, Can. 5. testium, Can. 6. synodale, Can. 7. eorum qui consanguinitatem probant, Can. 8. separationis, Can. 9. reconciliationis, Can. 1. 35. q. 6. I. 441 pro foedere pacis est faciendum, Can. 1. 22. q. 1. I. 297

licite fervari non potest, quod contra canonica statuta illicitis pactionibus informat, cap. 12. de foro comp. II. 75 deferri potest reo vel actori inspectis personarum & causae circumstantiis, cap. 36. §. ult. de iurejur. II. 111 à schismate redeuntium, Can. 9. 1. q. 7. I. 150 non est observandum, quo malum incaute promittitur, Can. 6. 22. q. 4. I. 302 calumniae inspecta qualitate personarum principalium deferunt, cap. 3. de jur. calum. II. 79 calumniae recusans quomodo puniendus, cap. 7. de jur. cal. II. 80 illicitum est de non exhibendis subsidiis conjunctae personae, cap. 12. §. illi vero. de iurejur. II. 108 tolerabilis est Juramentum non implere quam quod turpe est facere, Can. 8. 22. q. 4. I. 302 uni debitum si alteri praestetur, illicitum est, cap. 22. de iurejur. II. 109 monachi claustrum abjurantis nullum est, cap. 13. de iurejur. II. 108 servandum est si non vergat in aeternae salutis dispendium, nec redundet in alterius detrimentum, cap. 2. de pact. in 6. II. 303 forma Juramenti quod Episcopi faciunt, cap. 4. de iurejur. II. 107 Juramentum illiciti poena, Can. 11. 22. q. 4. I. 302 ratione causae cognitio ad iudicem Ecclesiasticum spectat, cap. 3. de for. comp. in 6. II. 306 Juramenta tribus modis solvenda, Can. 19. 22. q. 4. I. 303 non servantur quae fiunt contra divina mandata, Can. 19. 22. q. 4. I. 302 fidelitatis non debent cleri laici praestare, si nihil temporalitatis habeant, cap. 30. de iurejur. II. 111 contra Ecclesiae utilitatem nulla sunt, cap. 27. de iurejur. II. 110 Jurare per Evangelium non est majus quam per Deum, Can. 11. 22. q. 1. I. 227 nil Jurare praesumat clericus laico, Can. 22. 22. q. 5. I. 306 Deus non prohibet, sed pejerare, Can. 13. 22. q. 2. I. 298 nemo cogitur ante rationabilem aetatem, 14. annos, Can. 14. 15. & 16. 22. q. 5. I. 305 per Deum permittitur, ne per idola iuretur, Can. 7. & 8. 22. q. 1. I. 297 verum in necessariis non est peccatum, Can. 4. 22. q. 1. I. 306 Jurant homines falsum, vel cum fallunt vel cum falluntur, Can. 3. 22. q. 2. I. 299 qui Jurat stare mandato alicujus, non tenetur parere si praecipit illicita, cap. 23. de iurejur. II. 109 Jurari potest pro re vera, licita & honesta, cap. 26. de iurejur. II. 110 de calumnia ante vel post litem contestatam, cap. 1. de juram. calum. in 6. II. 306 non Juratur de calumnia in rebus spiritualibus, cap. 2. de jur. calum. II. 79 Juratur tam de veritate dicenda, quam de calumnia in spiritualibus causis, cap. 1. §. ult. de juram. calum. in 6. in causa appellationis, cap. 2. de jur. cal. in 6. II. 306 Jurandum est à jejunis, Can. 16. 22. q. 5. I. 305 quibusdam temporibus, Can. 17. 22. q. 5. I. 306 Jurans se cum aliqua contrahere, si non fuisse impedimentum, per censuram Ecclesiasticam contrahere compellitur, cap. 1. de sponsal. II. 201 se non esse contra alium, potest in propriis causis & Ecclesiae esse contra eum, cap. 31. de iurejur. II. 111 scienter illicitum, non indiget absolutione, sed tenetur illud non observare, cap. 18. de iurejur. II. 108 aliquam in uxorem accipere, si centum dederit: centum non datis, recipere non tenetur: nisi postea pure confiteretur vel eam cognoverit, cap. 3. de condit. app. II. 208 male Jurans poenitentiam agat, Can. 14. 22. q. 4. I. 302 testimonium non dicere cogitur, si testificatioes publicatae non sunt, cap. 18. de testib. & attest. II. 96 stare alicujus mandato, non admittitur ad illum acculandum, si virtute iuramenti sibi fuit injunctum ut non accusaret, cap. 15. de accusat. II. 225 se contrahere cum muliere, propter fornicationem, M